

Sygn. akt I C upr 1426/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w G.

przeciwko M. Ś.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C upr 1426/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w G. wniosła w dniu 07 grudnia 2016 r. do Sądu Rejonowego w Elblągu pozew w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu M. Ś. o zasądzenie na jej rzecz nakazem zapłaty kwoty 980,75 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w księgach strony powodowej na dzień 24.11.2016 r. widniało zadłużenie pozwanego w kwocie: 750 zł kapitału, 50,75 zł odsetek oraz 180 zł kosztów, przysługujące stronie powodowej z tytułu umowy pożyczki gotówkowej zawartej w dniu 10.04.2014 r. Strona powodowa twierdziła, że cała kwota wskazanego wyżej zadłużenia jest wymagalna, oraz że na mocy ww. umowy strona powodowa jest uprawniona do naliczania w księgach rachunkowych funduszu odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Strona powodowa wskazała, że pozwany nie uiścił na rzecz strony powodowej żądanej kwoty, dlatego skierowała sprawę na drogę postępowania sądowego.

W dniu 14.12.2016 r. referendarz w Sądzie Rejonowym w Elblągu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo strony powodowej wobec pozwanego. W dniu 02.05.2017 r. pozwany wniósł sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zaskarżył wydany nakaz w całości oraz wskazał, oprócz zarzutu niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Elblągu, że nigdy nie brał żadnej pożyczki oraz nie podpisywał żadnych umów dotyczących pożyczek gotówkowych. Postanowieniem z dnia 03.07.2017 r. Sąd Rejonowy w Elblągu stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do tut. Sądu Rejonowego.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego strona powodowa w piśmie z dnia 04.01.2018r. wskazała, że w dniu 10.04.2014 r. pozwany zawarł drogą elektroniczną, za pośrednictwem portalu internetowego (...) z W..pl sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...). Strona powodowa wskazała, że na podstawie § 3 regulaminu umowy ramowej pożyczki zawierane

są na podstawie wniosku o zawarcie umowy wraz z wnioskiem o pierwszą wypłatę, złożonymi za pośrednictwem ww. portalu internetowego, na interaktywnym formularzu, po uzyskaniu pozytywnej decyzji o udzieleniu pożyczki, w związku z czym tego typu umowy nie posiadają podpisów stron. Ponadto strona powodowa wskazała, że nabyła ww. wierzytelność na mocy umowy cesji wierzytelności z dnia 20.06.2016 r., o czym pozwany został powiadomiony pismem z dnia 03.08.2016 r. Strona powodowa twierdziła też, że po nabyciu ww. wierzytelności prowadziła działania zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwanego należnego jej świadczenia, lecz działania te okazały się bezskuteczne. Ponadto strona powodowa wskazała, że wysokość zadłużenia obrazuje wyciąg z załącznika do umowy cesji wierzytelności, gdzie wskazano składowe zadłużenia zakupione przez stronę powodową, a od dnia nabycia wierzytelności strona powodowa naliczała jedynie odsetki, nie obciążała natomiast pozwanego żadnymi kosztami, które zostały w całości naliczone przez poprzedniego wierzyciela, na podstawie postanowień umowy łączącej pozwanego z poprzednim wierzycielem.

W odpowiedzi na takie stanowisko strony powodowej pozwany na rozprawie w dniu 27.03.2018 r. oświadczył, że nie brał żadnej pożyczki, w szczególności w serwisie wonga.com, gdyż z dokumentów nadesłanych przez stronę powodową przy piśmie z 05.03.2018 r. wynika, że wprawdzie jest wskazane jego imię i nazwisko, zgadza się jego numer PESEL, natomiast pod adresem ul. (...) we W. nigdy nie zamieszkiwał, ani nie był zameldowany, tak samo jak numer i seria dowodu osobistego nie są jego, oraz nie miał numeru telefonu, który wynika z wyciągu z załącznika do umowy cesji z dnia 10.09.2016 r., jak również podany tam adres e-mail nie jest jego adresem mailowym. Natomiast numer rachunku bankowego wynikający z potwierdzenia dokonanego przelewu z 10.04.2014 r. nie jest numerem jego rachunku bankowego, oraz oświadczył, że nie posiada i nigdy nie posiadał rachunku bankowego w (...) Bank SA.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W..pl sp. z o.o. z/s w W. jako pożyczkodawca wystawiła dokument ramowej umowy pożyczki nr (...), w ramach której udzielała pożyczkobiorcy o imieniu i nazwisku M. Ś. o nr PESEL (...), o serii i nr dowodu osobistego (...), zameldowanego przy ul. (...) we W., odnawialnej linii pożyczki, na podstawie której pożyczkobiorca udzielał, na wniosek pożyczkobiorcy, wypłat kolejnych kwot pieniężnych tytułem pożyczki, począwszy od pierwszej wypłaty w wysokości od 50 zł do 750 zł, a po spłacie pierwszej wypłaty oraz każdej kolejnej wypłaty w ustalonym przez strony dniu, kwota dostępnej linii pożyczki dla pożyczkobiorcy stopniowo mogła wzrastać do maksymalnej wysokości 2.500 zł, a pożyczkobiorca zobowiązywał się do spłaty ww. pożyczki na warunkach określonych w ww. umowie.

W dniu 10.04.2014r. podmiot o nazwie (...) Sp. z o.o. dokonał na numer rachunku bankowego w (...) Bank SA nr 03-2490-0005-0000-4000- (...) - (...) prowadzonego na imię i nazwisko M. Ś. (bez żadnych bliższych danych) wpłaty kwoty 750 zł tytułem pożyczki z W..pl.

Dowód: - ramowa umowa pożyczki nr (...) – k.98-106

- potwierdzenie wykonania przelewu krajowego kwoty 750 zł – k. 107

Umowami: pośrednictwa oraz współpracy z dnia 16.06.2016 r., o sekurytyzację wierzytelności z dnia 20.06.2016 r. oraz uzupełniającej z dnia 20.06.2016 r. doszło do przeniesienia ostatecznie na rzecz strony powodowej wierzytelności W..pl sp. z o.o. m.in. wobec pożyczkobiorcy o danych jak ramowej umowie pożyczki nr (...) oraz adresie poczty elektronicznej (...) oraz numerze (...), na kwotę 750 zł tytułem należności głównej 750 zł oraz 180 zł tytułem opłat oraz odsetek za opóźnienie na dzień cesji w kwocie 18,49 zł, tj. łącznie 948,49 zł.

Dowód: umowy: pośrednictwa oraz współpracy z dnia 16.06.2016 r., o sekurytyzację wierzytelności z dnia 20.06.2016 r. oraz uzupełniającej z dnia 20.06.2016 r. – k.71-81,

- wyciąg z załącznika do umowy cesji z dnia 20.06.2016 r. – k.82

W..pl oraz (...) SA (...) Portfelami Wierzytelności wystawiła pisma z dnia 03.08.2016 r., w których informowała pożyczkobiorcę o imieniu i nazwisku M. Ś. o ww. cesji wierzytelności oraz wzywała do uregulowania zadłużenia wobec

strony powodowej z tytułu pożyczki gotówkowej nr (...). Ww. pisma były wystawione na adres ul. (...) we W.. Pozwany nigdy nie był zameldowany pod tym adresem.

Dowód: pismo (...) SA (...) Portfelami Wierzytelności z 03.08.2016 r. - k. 84-85

informacja (...) SA (...) Portfelami Wierzytelności o przetwarzaniu danych

osobowych pozwanego z 03.08.2016 r. – k. 86

zawiadomienie o zmianie wierzyciela z dnia 03.08.2016 r. - k. 87

wydruk z bazy (...) -SAD dotyczący pozwanego – k.11-14

W dniu 24.11.2016 r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej na dzień 24.11.2016 r., w którym stwierdziła, że przysługuje jej wierzytelność wobec pozwanego w wysokości łącznej 980,75 zł, w tym kapitał 750 zł, odsetki 50,75 zł oraz koszty 180 zł z tytułu cesji wierzytelności z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 10.04.2014 r., wynoszącej 948,49 zł w dacie tej operacji.

Dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej na dzień 24.11.2016 r. – k.5

Pozwany posiada numer PESEL (...), od dnia 07.09.2007 r. posiadał dowód osobisty serii i nr (...), wydany do 07.09.2017 r., a od dnia 13.05.2014 r. w związku z przeprowadzką do obecnego miejsca zamieszkania posiada numer dowodu osobistego serii i nr (...), wydany do 13.05.2024 r. Pozwany M. Ś. o nr PESEL (...) do dnia 24.04.2018 r. nie posiadał żadnych produktów oraz nie był klientem (...) Bank SA.

Dowód: kopia dowodu osobistego serii i nr (...) – k.120,

kopia dowodu osobistego serii i nr (...) – k.121,

opinia bankowa (...) Bank SA z 24.04.2018 r. – k.124

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 6 Kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała w rozumieniu art. 6 Kc istnienia swojego roszczenia. Pozwany poprzez zaprzeczenie że brał w przeszłości jakąkolwiek pożyczkę, zaprzeczył w istocie, że łączył go z poprzednikiem prawnym strony powodowej – W..pl sp. z o.o. jakikolwiek stosunek prawny, na podstawie którego strona powodowa mogłaby dochodzić swojego roszczenia. W tej sytuacji strona powodowa winna była - zgodnie z przywołanym art. 6 Kc – przede wszystkim udowodnić fakt samego istnienia roszczenia o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem, w tym przede wszystkim zawarcia ramowej umowy pożyczki nr (...), na którą w toku procesu powołała się strona powodowa, jako podstawę dochodzenia swojego roszczenia. Skutecznego dowodu na tę okoliczność nie mogło skutecznie stanowić przedłożone przez stronę powodową przy piśmie przygotowawczym strony powodowej z dnia 01.03.2018 r. pismo - ramowa umowy pożyczki nr (...), gdyż wobec braku podpisów stron tej „umowy”, pismo to stanowi jedynie wydruk takiej umowy, nie zaś dowód jej zawarcia. Oczywiście, zgodnie z art. 60 Kc z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej, a z okoliczności sprawy wynika, że ww. umowa zawarta została za pośrednictwem internetu. Pozwoliliby to na przyjęcie, że do zawarcia ww. umowy rzeczywiście doszło, bez konieczności wykazania tej okoliczności podpisami stron tej umowy na ww. wydruku, jednakże warunkiem niezbędnym do takiego przyjęcia byłoby wykazanie przez stronę powodową za pomocą jeszcze innych zdarzeń faktycznych, że pozwany – chociażby w sposób dorozumiany - oświadczył wolę (w rozumieniu art. 60 Kc) zawarcia ww. umowy pożyczki. Skutecznego dowodu na tę okoliczność w ocenie Sądu nie może jednak stanowić potwierdzenie dokonania przelewu kwoty 750 zł na numer rachunku

bankowego w (...) Bank SA nr 03-2490-0005-0000-4000- (...) - (...), prowadzonego na imię i nazwisko M. Ś. (bez żadnych bliższych danych), gdyż jak wynika z ustalonego stanu faktycznego pozwany M. Ś. o nr PESEL (...) do dnia 24.04.2018 r. nie posiadał żadnych produktów oraz nie był klientem (...) Bank SA. Ponadto jak podniósł pozwany, w ww. ramowej umowie pożyczki oprócz imienia (imion) i nazwiska pozwanego oraz jego numeru PESEL żadne inne dane, mające go identyfikować nie zgadzają się z jego prawdziwymi danymi, w tym seria i numer dowodu osobistego oraz adres pozwanego, pod którym pozwany nigdy nie był zameldowany. Pozwany nawet wykazał, że posiadał w okresie rzekomego zawierania ww. pożyczki dowód osobisty o zupełnie innej serii i numerze, jak również obecnie posiadany przez niego dowód osobisty, zmieniony wskutek przeprowadzki pod obecny adres miejsca zamieszkania nie jest tożsamy serią i numerem z dowodem osobistym, którym miał rzekomo dysponować w momencie zawierania ww. umowy pożyczki.

Skutecznego dowodu na okoliczność zawarcia umowy pożyczki z W. pl. sp. z o.o. nie mogły również stanowić – co oczywiste – umowy dotyczące cesji wierzytelności rzekomo przysługującej W.pl sp. z o.o. wobec pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki, gdyż dokumenty te – wobec zaprzeczenia przez pozwanego samemu istnieniu tej wierzytelności – mogą być jedynie dowodem na dokonanie cesji wierzytelności, który to fakt nie był zresztą kwestionowany przez pozwanego, lecz nie na samo istnienie tej wierzytelności. Skutecznego dowodu na tę okoliczność nie może też stanowić wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej na dzień 24.11.2016 r., mający stanowić pierwotnie jedyny w istocie dowód na istnienie wierzytelności strony powodowej wobec pozwanego, gdyż wyciąg takie nie ma mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym (art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi), lecz może być traktowany jedynie jako dokument prywatny, a zatem zgodnie z art. 245 Kpc stanowi jedynie dowód na to, że strona powodowa złożyła oświadczenie o istnieniu tej wierzytelności, a więc może być traktowane jedynie jako element jej twierdzeń (oświadczenie wiedzy), a nie jako dowód na okoliczność istnienia tej wierzytelności. Twierdzenie to, wobec zaprzeczenia mu przez pozwanego, musiałyby być przez stronę powodową udowodnione (wykazane), czego w ocenie Sądu strona powodowa nie uczyniła w toku procesu w niniejszej sprawie.

Strona powodowa nie zaoferowała też Sądowi ani w pozwie ani na kolejnych terminach rozprawy żadnych innych dowodów na okoliczność istnienia tej wierzytelności. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na powodzie spoczywa ciężar wykazania, że okoliczności, na które się powołuje, miały miejsce, i że służą mu roszczenia, których dochodzi na drodze sądowej. Nie ma żadnych podstaw, aby Sąd w tej mierze w jakikolwiek sposób "wyręczał" stronę, poszukując za nią materiału dowodowego czy też wskazując jej, jakie dowody jego zdaniem powinna przedstawić, by prawidłowo udokumentować swe żądania. Strona powodowa jako podmiot profesjonalny, reprezentowany przy tym przez fachowego pełnomocnika, powinna mieć wiedzę co do tego, w jaki sposób udowodnione powinny być żądania w postępowaniu cywilnym – zwłaszcza, że w istocie jest to podstawowy kierunek jej działalności gospodarczej.

W tej sytuacji nie sposób było uznać roszczenia strony powodowej za zasadne, a co za tym idzie powództwo uległo oddaleniu.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.